[281] جان فدا كردند ودين راداشتند * در جهان تخم حميت كاشتند كربلا، أي شهر انصار خدا * بارگاه همت وصبر ووفا پرچم دين از تو اندر اهتزاز * عاشقانرا سوى تو چشم نياز كربلا، أي وادى لب تشنگان ! * در ره يزدان بخون آغشتگان همچو عباس توزاخوان صفا * كس نديده مرد ميدان وفا كربلا، أي عرش مجد واعتلا ! * مشهد قربانى راه خدا شاه مظلومان، حسين تشنه كام * رهبر خوبان، امام ابن الامام ديد چون دين از اثر افتاده است * وحى قرآن در خطر افتاده است ظالمان، حاكم بهرشهر وديار * روز مردم از ستم چون شام تار كرد بهر حفظ دين حق قيام * در زمين كربلا برزد خيام در رهش از اصغر واكبر گذشت * از برادرهاى نام آور گذشت جان نثارى كردودين رازنده ساخت * رسم مردى وشرف پاينده سخات ظلم واستضعاف را محكوم كرد * روز ظالم را شب مظلوم كرد حرره أقل من أناخ مطيته بأبواب محبتى مولاه الحسين عليه وعلى أصحابه الكرام أفضل التحية والسلام. لطف ا الصافى الگلپايگاني 24 - صفر الخير - 1392 _____